

Sygn. akt III Ca 377/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

Sędzia Sądu Okręgowego Magdalena Balion-Hajduk

Sędzia Sądu Okręgowego Andrzej Dyrda

Protokolant Angelika Gwozdek

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2020 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa K. K. (1)

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 16 października 2018 r., sygn. akt I C 7/18

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanej na rzecz powoda 1800 zł (tysiąc osiemset złotych) z tytułu zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.**

SSO Andrzej Dyrda SSO Leszek Dąbek SSO Magdalena Balion-Hajduk

Sygn. akt III Ca 377/19

UZASADNIENIE

Powód K. K. (1) żądał zasądzenia na jego rzecz od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 12 625,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 09 2019r. oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie twierdził, że zawarł z pozwaną umowę ubezpieczenia AC. Ubezpieczony przez niego pojazd został uszkodzony w następstwie czego poniósł on szkodę, która nie została mu w pełni skompensowana przez pozwaną.

Pozwana (...) Spółka Akcyjna w W. wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na jej rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Podniosła, że w pełni skompensowała szkodę powodowi.

Sąd Rejonowy w Raciborzu w wyroku z dnia 16 10 2018r. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 10 069 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 09 2016r. do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałym zakresie oraz orzekł o kosztach procesu i nieuiszczonych kosztach sądowych.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach rozstrzygnięcia przywołał regulację art. 361 i 805 k.c. oraz § 18 ust. 4, Ogólnych Warunków Ubezpieczenia pozwanej, ustalając, że „szkoda w pojeździe powoda miała charakter szkody całkowitej”. Jej wysokość określił jako różnicę pomiędzy wartością pojazdu sprzed szkody a wartością pozostałości. Wartości te ustalił na podstawie polisy oraz dowodu z opinii biegłego. Od wartości pojazdu nie uszkodzonego w kwocie 49.000 zł, odjął wartość uszkodzonego pojazdu tj. sumę 21.200 zł. Tak wyliczoną kwotę uznał jako szkodę opiewającą na kwotę 27.800 zł. Od tej sumy odjął wartość, którą ubezpieczyciel wypłacił powodowi w trakcie postępowania likwidacyjnego tj. 18.100 zł, co daje kwotę 9.700 zł”. Sąd Rejonowy uznał także roszczenie powoda co do kwoty 369 zł, które ten poniósł w związku ze zleconą opinią biegłego rzeczoznawcy na etapie postępowania przesądowego.

Sąd Rejonowy ustalił stan faktyczny na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz opinii biegłego, której dał wiarę, a której wniosków strony niekwestionowany. Sąd Rejonowy zważył, iż zasada odpowiedzialności pozwanej była bezsporna, albowiem ta przyjęła ją na siebie w momencie uznania zgłoszenia szkody powoda. O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 i 108 § 1 k.p.c., stosując metodę stosunkowego rozliczenia kosztów, przyjmując, iż powód utrzymał się z żądaniem w 80%. O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 83 ust. 1 w zw. z art. 113 ust. 1 u.k.s.c. w zw. z art. 100 k.p.c., przyjmując, że powód utrzymał się z żądaniem w 80%.

Orzeczenie zaskarżyła **pozwana (...) Spółka Akcyjna w W.**, który wniosła o „jego zmianę i oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zarzuciła, że przy ferowaniu wyroku naruszono prawo procesowe i materialne, regulacje:

- art. 233 k.p.c. poprzez dowolną ocenę opinii biegłego i uznanie, że bardziej miarodajnym sposobem ustalenia wartości pojazdu w stanie uszkodzonym jest wartość ustalona metodami obliczeniowymi niż wartość pojazdu ustalona w toku przeprowadzonej aukcji, według najwyższej oferty,

- art. 361 § 1 k.c. poprzez błędne przyjęcie, że koszt naprawienia szkody w pojeździe powoda stanowi kwotę 27 800,00 zł, zamiast kwoty 18 000,00 zł wypłacanej przez pozwanego w toku likwidacji szkody,

- art. 384 § 1 k.c. w związku z § 18 ust. 4 OWU ubezpieczenia autocasco z dnia 28 09 2015r. nr UZ.298/2015 poprzez ich niezastosowanie i nieuwzględnienie faktu, że strony zawierające umowy mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi oraz dowolne uznanie, że nie jest miarodajna najwyższa cena uzyskana w toku aukcji internetowej (tj. kwoty 31 000 zł),

- art. 826 k.c. w zw. z 353¹ k.c. w związku z § 3 pkt 90 OWU ubezpieczenia autocasco z dnia 28 09 2015r. nr UZ.298/2015 poprzez ich niezastosowanie i nieuwzględnienie okoliczności, że podmiot zawierający umowę ubezpieczenia ma obowiązek dążenia do ograniczenia rozmiarów szkody, zatem przyjęcie wartości pojazdu po szkodzie według wyliczenia biegłego posługującego się zasadami arytmetyki w kwocie 21 200,00 zł jest mniej korzystne od wartości pozostałości pojazdu ustalonej według ceny rynkowej w kwocie 31 000 zł, która jest realną ceną na rynku jaką gotowy był zapłacić uczestnik przetargu.

Powód K. K. (1) w odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym według norm przepisanych.

Na uzasadnienie podał zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy zasady swobodnej oceny dowodów jest nieuzasadniony, albowiem pozwany nie przedstawił żadnego dokumentu, z którego wynikałoby, że wartość pojazdu uszkodzonego

ustalono w drodze aukcji internetowej. Co więcej podniosła, że nawet gdyby cena sprzedaży miałaby zostać ustalona na podstawie aukcji internetowej, to w kolizji z opinią biegłego należałoby ją uznać za niemiarodajną.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował dochodzone roszczenia przyjmując, że mają one źródło w łączącej strony umowie ubezpieczenia autocasco a następnie prawidłowo rozpoznał sprawę.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenia, mają podstawę w informacjach zawartych we wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku źródłach dowodowych, których ocena jest logiczna, mieści w granicach swobodnej oceny dowodów i Sąd odwoławczy ją podziela.

W szczególności Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił – zakwestionowaną przez skarżącą „wartość pozostałości” samochodu powoda.

Przywołane w apelacji postanowienia § 3 ust. 90 OWU nie odnoszą się bowiem do „wartości pozostałości” lecz do „wartości pojazdu”, przez co przy ustalaniu tej pierwszej nie mają zastosowania.

O „wartości pozostałości” mowa jest dopiero w postanowieniach § 18 ust. 4 OWU, gdzie mowa jest o „wartości rynkowej pozostałości”.

Ta ostatnia zgodnie z przywołanymi postanowieniami umowy „jest ustalana indywidualnie w zależności od rozmiaru uszkodzeń i stopnia zużycia eksploatacyjnego pojazdu lub jego części (zespołów)”, z tym jednak, iż strony

nie sprecyzowały bliżej w OWU w jaki sposób ma ona być ustalana, w szczególności nie wynika z nich, że ma to nastąpić w drodze aukcji internetowej.

Ta ostatnia ma zawsze ograniczony zasięg podmiotowy (uczestniczą

w niej tylko użytkownicy danego portalu internetowego) i co należy podkreślić

w przeprowadzony przez pozwaną sposób nie prowadziła do definitywnego przeniesienia własności pozostałości samochodu powoda..

Z tych powodów za bardziej miarodajną należy uznać metodę ustalenia tej wartości w oparciu o opinię biegłego K. K. (2), który przy jej sporządzaniu miał bezpośrednią styczność z pozostałościami zniszczonego samochodu, przez co mógł precyzyjnie ocenić jego indywidualne cechy, a następnie uwzględnić je przy ustalaniu jego wartości przy zastosowaniu preferowanego przez pozwaną programu (...) (§ 18 ust. 2 OWU).

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego w swym zasadniczym zarysie jest prawidłowa i poza przyjętą przy ustalaniu wartości samochodu w chwili wypadku Sąd odwoławczy ją podziela i przyjmuje za własną (orz. SN z dn. 26 04 1935r. C III 473/34, Zb U. z 1935r. poz. 496).

W apelacji – w istocie - była ona kwestionowana tylko w zakresie w jakim ustalono wysokość należnego powodowi odszkodowania z uwagi na przyjętą przez Sąd Rejonowy „wartość pozostałości, która z podanych powyżej względów jest prawidłowa.

Z poczynionych ustaleń wynika, że wartość samochodu powoda na dzień powstania szkody wynosiła **50.767zł** (zgodnie z postanowieniami § 9 ust. 1 pkt 1 OWU przyjęta przez SR przy ustalaniu wysokości odszkodowania ustalona w polisie stała wartości samochodu 49.083zł nie ma zastosowania), a z opinii biegłego, że koszty jego naprawy zamykają się kwotą od **40.567,52** do **49.898,05zł**,

zaś wartość rynkowa pozostałości jest równoważna kwocie **21.200zł**.

W świetle tych danych koszty naprawy samochodu powoda przekraczają zatem 70% jego wartości (w zależności od wskazanej powyżej wartości wynoszą 80% i 98%), co stosownie do postanowień § 3 pkt 63 OWU uzasadnia likwidację szkody powoda metodą „szkody całkowitej”.

Przy jej zastosowaniu powodowi należy się od pozwanej odszkodowanie za zniszczenie samochodu w wysokości **29.567zł** (50.767zł – 21.200zł),

do którego należy doliczyć odszkodowanie za powstały w majątku powoda uszczerbek związany z poniesionymi kosztami ekspertyzy przedsądowej w kwocie **369zł**, łącznie **29.936zł**.

Pozwana przed wszczęciem postępowania zapłaciła z tego tytułu powodowi odszkodowanie w wysokości **18.100zł**, która nie zaspokaja w pełni roszczeń odszkodowawczych powoda i z tego tytułu w dalszym ciągu należy się mu

od pozwanej kwota **11.836zł**.

Przewyższa ona kwotę zasądzoną w zaskarżonym wyroku, a to czyni apelację bezzasadną w rozumieniu art. 385 k.p.c., co z mocy zawartej w nim regulacji prowadziło do jej oddalenia.

Resumując z podanych względów orzeczono jak w sentencji na mocy regulacji art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację art. 98 § 1 i 3 k.p.c., biorąc pod uwagę, że pozwana uległa w całości w tym postępowaniu, wobec czego powinna zwrócić powodowi poniesione przez niego w tym postępowaniu koszty procesu, na które składają się poniesione przez nią koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1.800zł.

SSO Artur Żymełka SSO Leszek Dąbek SSO Magdalena Balion- Hajduk